

Dato: 23. marts 2011
J.nr.: 2011/300-8

Folketingets Indfødsretsudvalg
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 2. Spørgsmålet er stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 15. februar 2011 efter ønske fra Søren Krarup (DF) m.fl., jf. B 60.

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes i forlængelse af B 60 – spørgsmål 1 – redegøre for, om det af lovforslag om ratificering af den/disse FN-konventioner klart og tydeligt er oplyst, at en ratificering indebærer, at Folketinget er forpligtet til at give statsborgerskab uden om de betingelser, der sædvanligvis stilles for at få dansk indfødsret ved lov. Der bedes redegjort for, og det bedes dokumenteret, om information herom fremgik af ministerens skriftlige fremsættelse, af lovforslagets bemærkninger, af ministerens mundtlige bemærkninger til Folketinget under 1., 2. og 3. behandlingen eller af bilag fremlagt i det udvalg i Folketinget, der behandlede det pågældende lovforslag.”

Svar:

FN's konvention af 28. september 1954 om statsløse personers rettigheder

FN's konvention af 28. september 1954 om statsløse personers rettigheder indeholder i artikel 32 en bestemmelse om naturalisation, hvoraf fremgår, at de kontraherende stater så vidt muligt skal lette statsløse personers optagelse i samfundet og naturalisation, og at de navnlig på enhver måde skal bestræbe sig for at fremskynde behandlingen af naturalisationsager og nedsætte afgifterne for og omkostningerne ved sagernes behandling til det mindst mulige.

Denne konvention indeholder ikke i sig selv en forpligtelse for Folketinget til at give statsborgerskab uden om de betingelser, der sædvanligvis stilles for at få dansk indfødsret ved lov.

FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed

FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed indeholder i artikel 1 en bestemmelse om, at en kontraherende stat skal give statsborgerret til personer, der er født på dens territorium, og som ellers ville blive statsløse.

Forslag til folketingsbeslutning nr. B 4 om Danmarks tiltrædelse af FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed blev fremsat den 9. marts 1977. Beslutningsforslaget blev vedtaget i Folketinget den 22. april 1977.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at konventionen fastsætter nærmere bestemmelser om, under hvilke betingelser en deltagerstat skal bevilge ellers statsløse personer statsborgerskab, under hvilke betingelser statsborgerskab fortabes, ligesom konventionen med visse undtagelser forbyder en deltagerstat at fratage en person hans statsborgerskab.

En ratifikation af konventionen på tidspunktet for vedtagelsen af konventionen ville for Danmarks vedkommende kræve ændringer af lov af 27. maj 1950 om dansk indfødsret, hvorfor Danmark ikke umiddelbart valgte at ratificere konventionen.

Det følger af konventionens artikel 1, at det påhviler en kontraherende stat at give statsborgerret ved enten at lade statsborgerrettens erhvervelse indtræde umiddelbart ved fødsel på territoriet eller at gøre statsborgerrettens erhvervelse afhængig af, at den statsløse indgiver ansøgning herom. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret, der blev fremsat den 23. oktober 1968, at implementeringen af forpligtelserne i FN's konvention om begrænsning af statsløshed med mindre ændringer lader sig indpasse i den bestående lovgivning, herunder at dansk indfødsret erhverves efter ansøgning (ved erklæring), idet det første alternativ om automatisk erhvervelse ved fødsel fuldstændigt strider imod de hidtil fulgte principper for erhvervelse af statsborgerret i de nordiske lande, hvor erhvervelsen ved fødsel følger af afstammingsprincippet.

Det fremgik ikke af forhandlingerne, at en ratifikation vil indebære, at Folketinget er forpligtet til at give statsborgerskab uden om de betingelser, der sædvanligvis stilles for at få dansk indfødsret ved lov. Baggrunden herfor er netop, at statsløse personer født i Danmark efter den daværende indfødsretslovgivning ikke skulle indgive ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation, idet de pågældende kunne erklære sig danske statsborgere i henhold til indfødsretslovens § 3.

FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder

FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder indeholder i artikel 7 en bestemmelse om blandt andet, at barnet fra fødslen skal have ret til at opnå et statsborgerskab, og at deltagerstaterne skal sikre gennemførelsen af disse rettigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og deres forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område, især hvis barnet ellers ville blive statsløs.

Forslag til folketingsbeslutning nr. B 22 om Danmarks tiltrædelse af FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder blev fremsat den 31. januar 1991. Beslutningsforslaget blev vedtaget i Folketinget den 31. maj 1991.

Under fremsættelsestalen henviste den daværende udenrigsminister blandt andet til, at konventionen er den første FN-konvention, der giver rettigheder særligt til børn, og som pålægger staterne konkrete retlige forpligtelser, ligesom det blev pointeret, at konventionen blandt andet fastslår barnets ret til et statsborgerskab.

Der blev i den henseende henvist til, at der formentlig efter en ratifikation bør indføjes en bestemmelse i cirkulæret om dansk indfødsret (naturalisation).

Under førstebehandlingen blev der udtrykkeligt gjort opmærksom på, at det retskrav på statsborgerskab, som et statsløst barn har efter konventionen, ikke bliver sikret ved, at konventionen gennemføres i et cirkulære om dansk indfødsret ved naturalisation, uanset at regeringen anfører, at der er stor sikkerhed for, at man får statsborgerskab efter cirkulæret. Det blev endvidere pointeret, at man ikke i lovbemærkningerne har anført, at statsløse børn efter konventionen har ret til fra fødslen at opnå et statsborgerskab, ligesom cirkulæret om naturalisation ikke opfylder kravene i konventionen.

Det fremgår af udvalgsbilag nr. 10, at Indenrigsministeriet i et hørings svar til Justitsministeriet vedrørende konventionen har oplyst, at et barn, der fødes af statsløse forældre her i landet, ikke efter indfødsretsloven har noget retskrav på at blive statsborger, og at barnet således kun kan opnå statsborgerskab ved naturalisation.

Endvidere fremgår det af udvalgsbilag 21 som svar på udvalgsspørgsmål nr. 11, om at det nærmere bedes oplyst, hvordan regeringen alligevel mener at kunne ratificere konventionen uden enten at tage forbehold eller skabe en sådan ret, at det er Justitsministeriets opfattelse, at en gennemførelse af en ændring af cirkulæret, hvorved et barn født af statsløse forældre i Danmark kan søge om og erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, vil være tilstrækkeligt til at opfylde konventionens artikel 7.

Der blev herefter under andenbehandlingen af forslaget udtrykt tilfredshed med, at det under forhandlingerne lykkedes at sikre, at børn, der fødes og ellers ville være statsløse her i landet, får statsborgerskab så hurtigt som overhovedet muligt.

Der blev efter førstebehandlingen af beslutningsforslaget af Fremskridtpartiet stillet et ændringsforslag om tiltrædelse af konventionen dog med forbehold for konventionens artikel 7, idet partiet fandt dette tvingende nødvendigt. Forslaget til folketingsbeslutning blev dog vedtaget, hvor alene Fremskridtpartiet valgte at stemme imod.

Med venlig hilsen

Søren Pind